

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ.
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Διά τὸ ἑσωτερικὸν δρ. 12
Διά τὸ ἔξωτερον » 15

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Πανταζῆ καὶ ἐκδίδεται ἐκ τῆς ἀπογραφῆς καὶ διὰ τὸ ἰδιουκτησίαν τῆς Δοσοληψίας αὐτὴν ἀφορῶσα. Τιμὴ καταχωρίσεως ἀγγε-
λιῶν λεπτ. 15 ὁ στίχος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγνώσκοντες εἰσι σπουδαῖοι.

(ΑΡΙΣΤΟΤΗΛΗΣ).

Ἐὰν ἦς φιλομαθής, ἔση καὶ πολυμαθής (ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ).

Ἀθήναι, τὴν 20 Νομβρίου 1855

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑὶ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Παρά τοῖς Κ. Κ. Λιδασκασίαις καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Τεχνουργομένων τῆ ἡμεδαπῆ.

Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Κ. Κ. Ἑλληνικ. Πρεσβείοις καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις κτήτο-
ποις τοῦ ἐκδοτοῦ.

Ἐκδίδεται τετράκις τὸ
μηνός.

Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ θεάτρῳ θεατῶν.

(Becker. Charicles. Exc. x).

(Συνέχεια καὶ τέλος, ἴδ. ἀριθ. 138).

Οἱ θεαταὶ λοιπὸν ἦσαν ἄνδρες, παῖδες, ἐν δὲ ταῖς τραγωδίαις καὶ γυναῖκες. Τούτοις πρέπει νὰ συγκαταριθμηθῶμεν, τοῦ Πλάτωνος μαρτυροῦντος, καὶ δούλους (Γορ. 502). Τὸ ἀνωτέρω παρθεθὲν χωρίον τοῦ Θεοφράστου δεικνύει ὅτι καὶ παιδαγωγοί, οἵτινες ἦσαν δούλοι, εἰσῆρχοντο εἰς τὸ θέατρον ἦν δὲ ἀναμφιβόλως σύνηθες ὁ λεγόμενος ἀκόλουθος νὰ συνοδεύῃ εἰς τὸ θέατρον τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην. Ὁ Θεοφράστος παριστᾷ ἔτι τὸν κόλακα (Χαρ. 2.) λαμβάνοντα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ δούλου τὰ προσκεφάλαια καὶ ὑποστρώνοντα ταῦτα τῷ δεσπότη, «καὶ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀεζόμενος τὰ προσκεφάλαια αὐτὸς ὑποστρώσαι.» Παράβλ. Αἰσχ. κ. Κτησιφ. σελ. 467. Ἄλλ' ὑπάρχει ἀμφίβολον ἂν οἱ δούλοι οὗτοι παρέμενον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ἂν ἄλλοι αὐθόρμητοι εἰσῆρχοντο εἰς αὐτό. Ἐν Ῥώμῃ δὲν συνεχωρεῖτο τοῦτο, τοῦλάχιστον ὅτε ἐγγράφη ὁ πρόλογος εἰς τὸν τοῦ Πλάτου Ποινυλον (ν. 23), οὐδ' ἐπέτρεπετο τοῖς ἀκολούθοις τοῦ δεσπότη δούλοις νὰ παρκαμένωσι (αὐτόθ. ν. 40). Ἐν Ἀθήναις ὅμως, ἔνθα ἡ σχέση τοῦ δούλου πρὸς τὸν ἐλεύθερον ἦν διάφορος τῆς ἐν Ῥώμῃ, ἠδύνατο οὗτοι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι δεκτοὶ εἰς τὸ θέατρον, ἐξ οὗ μάλιστα χρόνου κατεβάλλοντο ὑπὸ τῶν εἰσερχομένων θεωρικῶν. Τὰ θεωρικὰ ταῦτα ἐδίδοντο, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους, τοῖς πνευστεροῖς τῶν πολιτῶν καὶ βαθμηδὸν ὕστερον πᾶσι τοῖς πολιταῖς ἦσαν δὲ ταῦτα δύο ὄβλοι, οὓς ἐλάμβανεν ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ θεάτρου ἢ ὁ θεατρῶνης, οὓς ἀπὸ τοῦ πωλεῖν τὰ ἐδώλια καὶ θεατροπώλης ἐλέγετο. Φαίνεται ὅμως ἐκ τοῦ Πλάτωνος (Ἀπολ. σελ. 26) ὅτι αἱ καλλίτεροι θέσεις ἐτιμῶντο πλείονος τῶν δύο ὄβλων (Ἀλκιφρ. Γ. 20. τὸ καλὸν τοῦ θεάτρου· τινὲς τούτων ἐτιμῶντο μέχρι δραχμῆς. Τὰ περὶ τούτου ἐκθέτει ἐν ἐκτάσει ὁ Boeckh ἐν τῇ αὐτοῦ «Δημοσίᾳ οἰκονομίᾳ τῶν Ἀθηναίων» σελ. 219—226. (ἀγγλ. μεταφρ.)

Ὅτι μέρη τινὰ τοῦ θεάτρου ἦσαν, ὡς καὶ ἐν Ῥώμῃ, εἰς τάξεις τινὰς τῶν πολιτῶν μόνον ὠρισμένα ἐξάγεται ἴσως ἐκ τῶν ἐξῆς στίχων τῶν ἱππέων τοῦ Ἀριστοφάνους, 704, 705.

Ἴδου προεδρίαν οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἐσχάτον θεώμενον.

Τοῦτο ἰσχυροποιεῖται ἔτι ἐκ χωρίου τοῦ παρὰ Πολυδεύκει Ἀλέξιδος (Θ. 44) τοῦ ἐξῆς, ὅπερ καὶ ἀνωτέρω περὶ τῆ

ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα
ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν, ὡς ξένος.

Ἴδε ἔτι περίσημόν τι χωρίον τοῦ Δημοσθένους κ. Μειδίου, σελ. 572, ἔνθα ὁ ἀρχόντος τινος πρέσβρος ἀπέβαλέ τινα διὰ τῆς βίας μὴ καθήμενον ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ «ἐτερος ἀδικεῖν ποτ' ἐδοξεν ὑμῖν περὶ τῆς Διονύσιας, καὶ κατεχειροτονήσατ' αὐτοῦ παρεδρεύοντος τῷ υἱεῖ, ὅτι θεὸν τινὸς καταλαβόντος ἤψατο, ἐξείργων ἐκ τοῦ θεάτρου». Ὁ Δημοσθένης αὐτὸς νομίζει ὅτι καθῆκον τοῦ παρεδρῶ ἦν «τοῖς ὑπηρεταῖς ἐξείργειν εἰπεῖν, οὐκ αὐτὸς τύπτειν». Ὁ Οὐλιπιανὸς ὅμως ἐξηγεῖ τούτο, ὅτι ἐκάθητο εἰς ἐτέρου θέσιν ὁ ἐκδληθεῖς.

Πεποιθότως δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι αἱ γυναῖκες ἐκά-

θητο κεχωρισμέναι τῶν ἀνδρῶν· ἡ γνώμη δὲ αὕτη ὑποστηρίζεται ἐξ ἐπιγραφῆς τοῦ ἐν Συρακούσαις θεάτρου, ἧς ἐξαιρετον ἀνάπτυξιν εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν διατριβῇ τινι τοῦ Goettling ἐν τῷ Ῥηνικῷ Μουσείῳ (περιοδικῷ) τοῦ ἔτους 1834, σελ. 103 καὶ ἐπ. (παράβλ. καὶ Panofka Lettera Sopra una Inscriz. del Teatro Syracus.)

Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραθεθέντι χωρίῳ τοῦ Δημοσθένους μνημονεύμενοι ὑπηρεταῖς ἦσαν οἱ λεγόμενοι ῥαβδοφόροι ἢ ῥαβδοῦχοι, οὓς εἶχον πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως (ἴδ. Ἀριστοφ. Εἰρ. 748). Αἱ παραστάσεις ἤρχοντο ἐνωρὶς τὴν πρωίαν, τὰς δὲ θέσεις κατελάμβανον ἔωθε ν. Ὁ παρ' Ἀθηναίῳ Φιλόχωρος λέγει (ΙΑ. σελ. 464) «Ἀθηναῖοι τοῖς Διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἤριστοκότες καὶ πεπωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέαν καὶ ἐστεφανωμένοι ἐθεώρουν, παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα ὄνοχοεῖτο καὶ τραγῆματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς εἰσιούσιν ἐνέχεον πίνειν καὶ διηγωνισμένοις, ὅτ' ἐξεπορεύοντο ἐνέχεον πάλιν μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ Φερεκράτη τὸν κωμικόν, ὅτι μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας.» Ἡ μαρτυρία αὕτη ὅτι ἤριστων πρότερον δύναται εἶναι ἀληθῆς καθ' ὅσον ἀποβλέπει τοὺς ἀρχαιότερους χρόνους ὅτι δὲν εἶχεν οὕτως ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἀριστοφάνους δηλοῦται ἐκ τῶν ἐξῆς στίχων (ἔρν. 784 κ. λ).

Οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἡδίων, ἢ φῦσαι πτερά.
Αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωδῶν ἤχθετο.
ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἤριστησεν ἐλθὼν οἰκαδε,
κατ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.

Καθ' ἀπάσας μὲν τοὶ τὰς μαρτυρίας αἱ παραστάσεις ἤρχοντο λίαν πρῶν, ἴδ. Αἰσχ. κ. Κτησιφ. 467· «καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἤγειτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον» καὶ Δημοσθ. κ. Μειδ. 538. «Ἐγὼ δ' ὑπ' ἐχθροῦ νήφροντος ἔωθεν.... ὑβρίζομην.» Ἡ συνήθεια αὕτη ἠκολούθει ἰσχύουσα μέχρι νεωτέρων χρόνων. Ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ «ὅτι οὐδὲ ζῆν ἐστὶν ἡδέως κατ' Ἐπίκουρον, 13» λέγει· «Ἴί λέγεις ὡς Ἐπίκουρε, κίθαρωδῶν καὶ αὐλητῶν ἔωθεν ἀκροασάμενος εἰς τὸ θέατρον βαδίσεις κ.τ.λ. Ἐν τῷ θεάτρῳ συνεχωρεῖτο τὸ εἶθιεν καὶ πίνειν, πολλοὶ ὅμως ἔμενον μέρος μόνον τῆς παρκατάσεως, ἄλλοι ἤρχοντο ὄψε, ἀφ' οὗ ἀνεχώρει ὁ θεατρῶνης, ἵνα μὴ καταβάλλωσι τὸ θεωρικόν. Οὕτως ἐπράξεν ὁ παρὰ Θεοφράστῳ β δ ε λ υ ρ ό ς. Χαρ. 39. «Καὶ ἐπὶ θέαν τῆνικαδε πορεύεσθαι ἄγων τοὺς υἱεῖς, ἠνίκα προῖκα ἀφίασιν οἱ θεατρῶναι», καὶ ἄλλοι τέλος παρέμενον ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον Δίων Χρυσόστ. λ. ΚΖ. σελ. 528. «καὶ τούτων (τῶν θεατῶν) ὅσοι σφόδρα ἐσπουδακότες εἰς τὸ πρᾶγμα διατελοῦσιν οὐδὲν ἄλλο πράττοντες ἐξ ἑωθινοῦ.» Οἱ θεαταὶ ἐλευθέρως ἀπεδείκνυον τὴν δυσαρέσκειαν αὐτῶν ἤτοι πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς, ἢ καὶ πρὸς θεατὰς εἰσερχομένους, διὰ συριγμῶν καὶ διὰ κλωγμῶν. Δημοσθ. κ. Μειδίου σελ. 586. «Τῶν οἱ θεώμενοι τοῖς Διονυσίοις εἰσιόντα εἰς τὸ θέατρον τοῦτον (τὸν Μειδίαν) ἐσυρίττεται καὶ ἐκλώζετε ὥστε ἂ μίσους ἐστὶ σημεῖα ταῦτ' ἐποιεῖτε.» παράβλ. Αἰσχ. κ. Κτησιφ. 467. Τοὺς διακεκριμένους δὲ ἐπὶ ἀρετῇ κ.τ.λ. καὶ ἀγαπητοὺς τῷ κοινῷ εἶδεγοντο διὰ σημείων δηλωτικῶν γενικῆς τιμῆς. Οὕτως ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι εἰσελθόντος τοῦ Θεμιστοκλέους πάντες οἱ θεαταὶ ὡς ἐκ συμφώνου ἠγέρθησαν. Παισ. Η. 50. 3. «Τοιοῦτο ἐς Θεμιστοκλέα ἄλλο ἐν Ὀλυμπίᾳ πονθάνομαι συμβῆναι· καὶ γὰρ Θεμιστοκλέους ἐς τιμὴν ἐκνήστῃ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ θεάτρον.» Παρὰ

Ἀπάντησις τῆς Βουλῆς

Εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον.

Βασιλεῦ!

Συνηγμένοι περὶ τὴν Υ. Μεγαλειότητα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Γ'ης Συνόδου τῆς Δ'ης Βουλευτικῆς περιόδου, ἀναπέμπουν τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸ ὕψιστον ἐπικαλούμενον τὴν θεῖαν αὐτοῦ ἀντίληψιν.

Μετ' ἀγανακτικῆς ἢ Βουλῆς ἔγνω τὸ γεγονός, ὅπερ ἤπτετο τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῆς Βασιλείας. Εὐχαριστῶς δὲ εἶδεν ὅτι πρὸς ἰκανοποίησιν αὐτῆς ἐγένετο ὅ,τι ἀναγκαῖον ἀκρίθην.

Τὸ ἔθνος συνεδέθη ἀπ' ἀρχῆς μετὰ τοῦ Βασιλέως του δι' ἀδιαρρήκτων καὶ ἱερῶν δεσμῶν, συσφιχθέντων καὶ καθιερωθέντων καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα διὰ πανδήμου διομολογίας.

Ἡ πλήρης ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα του καὶ τὰ κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν διατρανωθέντα δείγματα ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τε τὴν Υ. Μεγαλειότητα καὶ τὴν Σεπτὴν Ἀνξασαν, ἦσαν φυσικὴ συνέπεια τῆς πατρικῆς πρὸς αὐτὸ στοργῆς καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης τῆς Υ. Μεγαλειότητος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας.

Τὸ ἔθνος, Μεγαλειότατε! ἐθεώρησεν ἀπ' ἀρχῆς τὸν θρόνον ὡς τὸ παλλάδιον τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως καὶ αὐτονομίας καὶ τὴν λαμπρότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ, ὡς ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν.

Εἰς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Κράτους ἐμβλέπουσα ἡ Βουλὴ, μετὰ προθυμίας ἠσπάσθη τὴν παρὰ τῆς Υ. Μεγαλειότητος καθομολογηθεῖσαν καὶ κατὰ τὴν ἄρτι λήξασαν βουλευτικὴν σύνοδον δηλωθεῖσαν ἡμῖν οὐδετερότητα. Τὸ ἔθνος, συμμορφούμενον πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς, ἐτήρησε καὶ θέλει τηρήσει αὐτὴν ἀκριβεστάτην καὶ ἀπαραβίαστον.

Αἰσθάνονται εὐχαρίστησιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους διὰ τὴν ὡς ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν σχέσεων μετὰ τοῦ γείτονος κράτους, τῆς εὐεργετικῆς καὶ δραστηρίως συμπράξεως τῶν δύο μεγάλων συμμάχων αὐτοῦ δυνάμεων, προσελθούσων ζωογόνησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, πρὸς ἀμοιβαίαν τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὠφέλειαν, καὶ μετὰ μεγίστης προθυμίας δρᾶνται τῆς παρουσίας εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τὰς εὐεργετικὰς ταύτας δυνάμεις. Ἡ συνομολογηθεῖσα καὶ ἀνταλλαγεῖσα ἤδη συνθήκη θέλει συντείνει εἰς τὴν στερέωσιν τῶν σχέσεων τῶν δύο ἐπικρατειῶν.

Ἡ ἐπ' ἀμοιβαίᾳ εὐχαριστήσῃ περαίωσις τῆς ὑφισταμένης μικρᾶς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὁμοσπόνδων πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ὑπῆρξεν εὐάρεστος.

Εὐχαριστῶς ἐπληροφόρηθη ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων τὸ θεῖα συνάρσει αἴσιον ἀποτέλεσμα τῶν ἐγκαίρων καὶ δραστηρίων μέτρων, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις τῆς Υ. Μεγαλειότητος ἔλαβε πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς λαοφθόρου χολέρας, τῆς εἰς τινὰς ἐπαρχίας τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ἐνσκηψάσης, καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων. Δὲν ἀμφιβάλλει δὲ ὅτι ἡ ἀπειλήσασα τὸν τόπον σιτοδεία θέλει προληφθῆ διὰ τῶν συνετῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν.

Τὰ πρὸς τελείαν ἀποκατάστασιν τῆς ἀφ' ἱκανοῦ καιροῦ προσβληθείσης δημοσίας ἀσφυκτικῆς ληφθέντα δραστήρια μέτρα ἔτυχον τῆς πλήρους ἐπιδουλοποιήσεως τῆς Βουλῆς, οἱ δὲ λαοὶ κατανοοῦντες τ' ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θέλουσι συμπράξει προθύμως, καὶ ἡ Βουλὴ εἶναι ἐτοιμὴ νὰ παρέξῃ πλήρη τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς τελείαν ἐπιτυχίαν τοῦ προκειμένου σκοποῦ.

Μεθ' ὅλης τῆς ἐτοιμότητος θέλει ἐνασχοληθῆ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τελείαν ἐπιλήψιν τοῦ ὑποβληθησομένου προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καὶ εὐχαριστῶς θέλει ἶδει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀπαρ' ἐλλομένων νομοσχεδίων, ἀναγκαῖων πρὸς συμπλήρωσιν καὶ βελτίωσιν τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας.

Ὁ Παντοδύναμος διὰ τῆς κρατικῆς αὐτοῦ χειρὸς ἄς προστατεύῃ τὸ ἔθνος καὶ τὴν Βασιλείαν.

Ἀντιφώνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς.

Τὰ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐκφραζόμενα αἰσθήματα εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν μου, καὶ μετ' εὐχαριστικῆς παρατηρῶ τὴν πρὸς τοὺς λόγους μου ἀρμονίαν τῆς ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς, δι' ἧς καταδεικνύεται ὁ στερεὸς καὶ ἀδιάσπαστος σύνδεσμος τοῦ ἔθνους μετὰ τοῦ Θρόνου.

Πέποιθα, ὅτι ἡ ἀρμονία αὕτη θέλει διατηρηθῆ πλήρης καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεώς μου καὶ τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι δι' αὐτῆς θέλουσι κατορθωθῆ πολλὰ κοινοφελῆ ἔργα, καὶ προαχθῆ ἡ τάξις τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ ἢ εὐημερία.

Τοιαῦτα ἀποτελέσματα θέλουσι εἶσθαι βεβαίως εὐάρεστα καὶ εἰς τὰς Εὐεργετικὰς Δυνάμεις, τῶν ὁποίων ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μερίμνα εἶναι ἀξία τῆς ἀκραιφνοῦς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπύρατος χολέρα κατέλιπε τὸ δύστηνον Μεσολόγγιον πολλοὺς ἐξερμώσασα οἴκους καὶ ἔχνη στουγερά ὄθεν διέβη ἀφήσασα. Πολλοὶ τῶν φιλανθρωπῶν πολιτῶν μετὰ τῶν ἐκεῖ ἰατρῶν καὶ τῶν ἀρχῶν ἔπραξαν ὅ,τι ἠδυνήθησαν μετὰ τελείας αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ τῶν δυστυχῶν κατῴρθωσαν πολλοὺς προσβληθέντας νὰ σώσωσι, καὶ πολλοὺς δι' ἐνδειαν καὶ ἄλλας κακουχίας ἀπειλούμενους ὑπὸ τοῦ ἐσχάτου τῶν κινδύνων νὰ προφυλάξωσι μέγα συνετέλεσεν εἰς ταῦτα ἡ ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας τῆς Α. Μ. καὶ τῆς προνοίας τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως ὑπαγορευθεῖσα ἀποστολὴ τοῦ αὐλικοῦ ἰατροῦ Κυρίου Ν. Κωστῆ, διαθέσαντος καὶ τῆς Α. Μ. τὰ ἐλέη καὶ τὰς δημοσίας βοθείας ὅσον ἦν δυνατόν λυσιτελέστερον. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀκαρνανίας, καὶ τοι προσβληθείσης τῆς υἱείας αὐτοῦ ἐκ τῆς δυσκρασίας καὶ τοῦ μιάσματος τῆς ἐκεῖ ἀτμοσφαιρας, οὐδόλως ἐδειλίασε καὶ οὐδὲ βῆμα ἀπεμακρύνθη τῆς πόλεως, ἐβοήθησεν ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτοῦ καὶ ἐπαρηγόρησε διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ πλείστους καὶ τὴν δυνατὴν παρέσχε πᾶσι τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἀντίληψιν διὰ τῶν παρηγοριῶν τῆς θρησκείας πολλῶν τὰς ἀγωνίας ἀνεκούφισε καὶ διὰ τῶν παρακλήσεων αὐτοῦ τάχιον ἐξιλέωσε τὴν θεῖαν ὀργήν. Παραλείπομεν πλείστα τῶν ὅσων περιέχουσιν ἐπιστολαὶ ἐκεῖθεν διάφοροι, ὑπηρετοῦντες τὴν γνωστὴν μετριοφροσύνην τοῦ σεβαστοῦ τούτου Ἱεράρχου, οὐδέποτε θελήσαντος ἵνα γνωρίζῃ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ὅ,τι ἡ ἀριστερὰ ποιεῖ. Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. ὑπουργός, μαθὼν καὶ ἐκτιμήσας τὴν εὐαγγελικὴν ταύτην διαγωγὴν τοῦ Ἁγίου Ἀκαρνανίας, ἐπέστειλεν αὐτῷ ἄρτι αὐτόγραφον εὐχαριστήριον, ὅπερ θέλομεν ἴσως δημοσιεύσει διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἡμῶν.

— Καὶ δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ μεσιτειῶν ἤρξαντό τινες, τελείως ἄεργοι ἀγνοοῦντες, νὰ ζητῶσι προβιθασμούς, εἰ καὶ πρὸ ὀλίγου περιελθόντες ἐκ κατωτέρως εἰς ἡν εὐρίσκονται θέσιν· οἱ ζητοῦντες τὰ παρ' ἀξίαν οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν ἢ νὰ δεικνύωσιν εἰς τὸν διέποντα τὰ τῆς παιδείας τὴν κητάστασιν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς τοιοῦτους ὅτι αἱ παράλογοι αἰτήσεις βλάπτουσι μᾶλλον ἢ ὠφελοῦσι τοὺς αἰτούντας· ἡ ἰκανότης, ἡ ἀρχαιότης καὶ οἱ ἀποδειχθέντες κερποὶ εἰσὶ τὰ μόνα σταθμῖα ἅτινα δύναται νὰ κλίνωσι τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῶν ταῦτα κερτημένων. Αἱ δὲ μεσιτεῖαι καὶ αἱ ραδιουργίαι εἰσὶν ἀντικρυς ματαιοπονία καὶ ἀερος κουερότερα· οἱ τοιοῦτων δὲ χρῆσιν ποιοῦμενοι ἠδίκησαν ἤδη ἑαυτοὺς, ἄλλους πειραθέντες ν' ἀδικήσωσιν· ὁ Κ. Ἀριστόπουλος δὲν ἔχει σκοπὸν ν' αὐξήσῃ τὸν ἀνωτέρω δημοσιευθέντα τοῦ D'Israeli κατ' ἄλογον τῶν παραδόξων προβιθασμῶν δαπάνη τῆς ἧς ἀπολαύει ὑπολήψεως δικαίου καὶ ἀπροσωπολήπτου ἀνδρός, καὶ τοῦτο ἀνάγκη νὰ μάθωσιν οἱ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως καὶ μέγχις ἀδιακρισίας καταστενοχωροῦντες αὐτόν.

— Εὐχαριστῶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἐνεκρίθη νὰ λαμβάνωσιν οἱ τριτοβάθμιοι δὴμοδιδάσκαλοι, ἀπὸ πρώτης παρελθόντος Σεπτεμβρίου, δραχμὰς κατὰ μῆνα ἐξήκοντα.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Ὅτις ἄρτι σελ. 274.)